

Sendebudets ﷺ Seerah

Bismillahir Rahmanir Raheem

Der findes mange holdninger omkring Sendebudets ﷺ Seerah. Nogen siger, at Seerah ikke skal tages som en kilde til lovgivning, men at den derimod (kun) skal tages som forslag til og formning af manerer. De siger, at de retslærde, som nedskrev beviserne hvad angår Profetens ﷺ liv og kampe, ligesom de nedskrev Seerah, ikke lagde vægt på at undersøge beretningerne, eller (beretnings)kædernes gyldighed.

Andre gik så langt i deres udtalelser, at de til sidst afveg fra Islam, og næsten overtrådte dens grænser (forlod den), ved at sige, at Sendebudets ﷺ Seerah er ligesom enhver anden historie om en stor mand; at den er specifik til ham, og det er slet ikke meningen, at andre skal efterfølge den. Og der er andre med lignende påstande. Dem som blev drevet af uvidenhed og gode hensigter, og andre med dårlige hensigter...

Er det så sandt, at Allahs Sendebuds ﷺ Seerah er noget lig det, de siger og mener, eller fabrikerer?

Vores leder Muhammads ﷺ Seerah er et Sendebuds Seerah, som Allah ﷻ har gjort til et eksempel for folk at følge, i hans handlinger, udtalelser, og tavshed. Hans Seerah er ikke bare noget om en personlighed alene, eller om nogle prisværdige karaktertræk, ligesom historier der cirkulerer blandt folk, om de berømte mænd, som man skal tage ved lære fra, på en generel måde. Det er derimod et Sendebuds Seerah, som skal tages som et eksempel, ned til den mindste detalje. Derfor koncentrerede de sig meget om, at videregive alt hvad man vidste om ham ﷺ, og de var omhyggelige i deres nedskrivning af det, hvor de anså tabet af noget af det, som lig med tabet af en del af Wahi, og at det ikke kunne tillades. De var endda så omhyggelige, at man rejste meget langt på grund af én Hadith (beretning), og de nedskrev ikke beretningen, før de var sikre på beretterens karakter og beretningens korrekthed.

Seerah er en optegnelse over alle de begivenheder, som fandt sted i Allahs Sendebuds ﷺ tid i en kronologisk rækkefølge. Det ville være ukorrekt og farligt for en muslim, at tage et kig på Seerah med tanken om, at den kun kan bruges til rådgivning og gode manerer, eller at det er en samling af begivenheder, som er isoleret fra deres kontekst som skal fortælle os om Sendebudets ﷺ sandfærdighed, tålmodighed, vedholdenhed, og hans ﷺ Ledsagere (Sahabah ﷺ), uden at kæde dette sammen med de ting, Sendebudet ﷺ gennemgik, eller uden at placere disse begivenheder i sammenhæng med det påkrævede arbejde ifølge Islam.

Sendebudet ﷺ levede i Makkah, i et samfund som tog sine tanker og handlinger fra uvidende stammeskikke og traditioner. Han ﷺ betragtede ikke dette samfund som en realitet, man må acceptere og tilpasse sig, og han ﷺ accepterede heller ikke at indgå kompromis, underkaste sig, eller at forhandle med lederne af hans ﷺ hjemby; derimod tog han ﷺ en specifik retning i sine handlinger og reaktioner overfor uvidenhedens realitet indtil han ﷺ nåede sit mål, som var fastsat af Shari'ah, og oprettede det islamiske samfund, og Dar al-Islam (Islams domæne) i Madinah.

Sendebudet ﷺ påtog sig specifikke handlinger, og førte en intellektuel kamp mod de falske tanker, som var udbredt på den tid og kæmpede politisk imod de regerende magter, som stod i vejen for hans Da'wah ved at bekæmpe dem og forhindre dem i at nå folket og opnå deres formål. Og disse handlinger var specifikke, og defineret af åbenbaring, og ikke af Sendebudets ﷺ mening; de var ordrer fra Allah ﷻ. Alle disse handlinger var forbundet til et Shariamæssigt mål, hvor Sendebudets ﷺ handlinger var ubrudte Shar'i handlinger for at opnå det påkrævede Shar'i mål, som er etableringen af Dar al-Islam og grundlæggelsen af den Islamiske Stat, som implementerer Islam og bærer den til hele verden via Da'wah og Jihad, for at gøre Islams Deen (livsstil - ideologi) dominerende over alle andre levemåder.

Hvad angår de handlinger Sendebudet ﷺ påtog sig mens han var i Makkah, hvor han kaldte til sin Herre ﷻ, så antyder de Shariamæssige beviser, at de var defineret af åbenbaring, og at han ikke fastlagde dem på egen hånd, dvs. at de var ordrer fra Allah ﷻ. Altså var han ﷺ beordret til at udføre dem, og det var ikke tilladt for

ham at være ulydig, fordi hvis han ﷺ havde fået tilladelse, ville han have gjort det, på grund af den ekstreme besværlighed han mødte, når han ﷺ udførte dem.

Så i begyndelsen inviterede han folk i al hemmelighed (eller privat), som virkede tilbøjelige til at tage imod kaldet; og han ﷺ underviste sine tilhængere (Sahabah), styrkede deres Iman, og plantede kærlighed til denne Deen, og arbejdede for den, og det at være en del af dens mål, dybt i deres indre, indtil Allah ﷻ åbenbarede verset:

﴿فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾

"Forkynd åbent, hvad du er blevet beordret, og afvig fra polyteisterne." [MOQ. al-Hijr 94]

Så Qur'anen overførte ham ﷺ med ordene, "Forkynd åbent...", fra stadiet hvor han ﷺ kultiverede dem, som erkendte Budskabet, og grundfæstede dem solidt på Islams grundlag hvilket han ﷺ gjorde fjernt fra en kamp med samfundet, til stadiet, hvor man åbent kaldte til Budskabet, og trådte ind i den intellektuelle og politiske kamp. Så denne kamp var forbundet til Allahs ﷻ ordre med Hans ﷻ udtalelse: "... *det du er blevet beordret til*", dvs. hvad du er blevet befaleet af Allah ﷻ; altså var det slet ikke op til Sendebudet ﷺ.

Og Allahs Sendebud ﷺ søgte også støtte fra en hær, blandt dem der besad magt og indflydelse på daværende tidspunkt; han ﷺ mødtes med over 15 stammer, som alle afviste ham. En del afviste ham meget hårdt, som Bani Hanifah, men trods det så fortsatte han med at søge den. Så hvis denne handling bare var en idé fra Sendebudet ﷺ, og ikke åbenbaring, så ville han ikke have fortsat med den, men i stedet kigge efter en anden handlingsplan. Men han fortsatte med at søge den indtil Allah ﷻ gav ham dem som ville støtte denne Deen; nogen som elsker Allah ﷻ, og underkaster sig Sandheden.

'Ali bin Abi Talib ؑ sagde noget, som ikke efterlader nogen tvivl om, at søgen efter Nusrah (militær støtte) er en åbenbaret Hukm Shar'i. Det blev nedskrevet af Ibn Kathir i Seerah, at 'Ali bin Abi Talib ؑ sagde:

"Da Allah ﷻ beordrede Sit Sendebud ﷺ til at præsentere sig for de arabiske stammer, så drog han af sted med Abu Bakr og mig selv til Mina, indtil vi nåede et af arabernes mødesteder."

Det var på denne måde, Sendebudet ﷺ anskueliggjorde og demonstrerede de Ahkam (de islamiske love) for muslimerne, som vedrører det at bære Da'wah; hvor og hvornår de skal bekæmpe Kufr og Kuffar med åben trodsighed, med skarpe og velovervejede ord, og hvor og hvornår de skal bekæmpe Kufr og Kuffar med deres våben og på slagmarken; alt dette blev tydeliggjort og defineret.

Og det blev berettet af al-Bukhari i sin "Sahih", fra Khabbab bin al-Aratt ؓ, som sagde: "Vi brokkede os til Allahs Sendebud ﷺ, mens han hvilede sig i Ka'baens skygge. Vi sagde til ham: "Vil du ikke nok bede om sejr til os? Vil du ikke bede for os?" Han ﷺ svarede:

«كَانَ الرَّجُلُ فِيمَنْ قَبْلَكُمْ يُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهِ فَيَجَاءُ بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُشَقُّ بِأَثْنَتَيْنِ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَيَمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ مِنْ عَظْمٍ أَوْ عَصَبٍ وَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ وَاللَّهِ لَيُتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ أَوْ الذُّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ»

"Der var engang før jeres tid, hvor man plejede at grave et hul og placere en mand deri; derefter lagde man en sav på hans hoved, og savede det i to stykker; han blev børstet med stålbørster, som rev sig gennem kød og ben, og ikke engang det fik ham til at forlade sin Deen. Ved Allah, denne sag vil blive fuldendt så en rytter kan ride fra Sana'a

til Hadhramawt, uden at frygte andet end Allah eller en ulv fra hans får, men I er et folk som har travlt.” [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Manaqib]

Under anden Bay'ah (lydighedsløfte) ved al-'Aqabah, så sagde al-'Abbas bin 'Ubadah noget til Allahs sendebud ﷺ, som blev berettet af Ibn Hisham i sin Seerah: ”Ved Allah som sendte dig med Sandheden, hvis du ønsker, vil vi vende os imod Minas folk i morgen med vores sværd.” Så svarede Sendebudet ﷺ:

« لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ ارْجِعُوا إِلَىٰ رِحَالِكُمْ »

”Vi er ikke blevet beordret til (at gøre) det, så vend tilbage til jeres (rejseudstyr).”

Her viste Allahs Sendebud ﷺ sine Ledsagere detaljerne i metoden til at bære denne Da'awa, så de ventede tålmodigt på tilladelsen til at kæmpe. Da tilladelsen endelig blev givet, så kæmpede de:

﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِنَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾

”Tilladelse (til at kæmpe) er blevet givet til dem som er blevet bekæmpet, for de er blevet tyranniseret og Allah er sandelig i stand til at give dem sejr. Dem der uretmæssigt bliver udrevet fra deres hjem, blot fordi de siger, 'Allah er vores Herre.'” [MOQ. al-Hajj:39-40]

Allahs Sendebuds ﷺ Seerah er en praktisk metode til hvordan man fuldfører denne mægtige forpligtelse, at bære Islam og Da'wah til den; hvordan man opretter Islams stat og hvordan man udfører Jihad for dens sag.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

”Det er Ham, der har sendt Sit Sendebud med Retledningen og Sandhedens Deen, for at lade den dominere over alle andre levemåder (adyan), selvom al-Mushrikeen (polyteisterne) måtte hade det.” [MOQ. at-Tauba 9:33]

Og Allahs Sendebud ﷺ sagde til sin onkel:

« يَا عَمَّ ، وَاللَّهِ لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي ، وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَىٰ أَنْ أَتْرَكَ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّىٰ يُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ أَهْلِكَ فِيهِ مَا تَرَكْتُهُ »

”Åh onkel. Ved Allah, hvis de placerede solen i min højre hånd, og månen i min venstre for at få mig til at forlade denne sag, så vil jeg ikke forlade den, indtil Allah giver den dominans, eller jeg dør undervejs.” [Seerah Ibn Hisham]

Han ﷺ bar Islam, kultiverede muslimerne og bar kaldet åbent... han ﷺ søgte militærstøtte, oprettede Staten, førte hærene og sendte gesandter og karavaner til arabere og ikke-arabere; alt dette blev gjort tydeligt for alle og bragte sindsro og klarhed til alle dem som indså det.

Dette er Allahs Sendebuds ﷺ Seerah, og den skal kædes sammen med disse Ayaat fra Qur'anen:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

”Hvad Sendebudet giver jer, skal I tage imod, og hvad han forbyder jer, skal I afholde jer fra.” [MOQ. al-Hashr:7] og,

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

”Lad dem, der afviger fra Hans ordre, frygte, at en Fitnah rammer dem, eller at de bliver grebet af en smertefuld straf.” [MOQ. al-Nur 24:63] OG,

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾

”Og han (Muhammad) udtaler sig ikke af eget begær. Dette er blot Åbenbaring der bliver inspireret.” [MOQ. al-Najm: 3-4]

Hvis man inder alt dette vil formålet bag de påstande fra dem der siger at det ikke var meningen, at Seerah skal efterfølges, være tydeligt; nemlig at distancere metodens Ahkam fra det at bære Da’wah, og arbejde for at genetablere Staten, distancere Islam fra hverdagen, og distancere den fra nogensinde at blive brugt som en kilde til vejledning af menneskeheden.

Dette er hvad angår dem der påstår, at Seerah ikke skal bruges som lovgivningskilde, og det samme gælder dem der påstår, at Seerah er specifik til ham ﷺ, da deres argument er afvist, og deres påstande er ugyldige.

Hvad angår dem der påstår at de retslærde, som nedskrev Seerah og Sendebudets ﷺ kampe, ikke tog hensyn til beretningernes kvalitet eller beretningskædernes gyldighed, dette kan måske være tilfældet angående visse dele af Seerah, men det meste, inklusive alle dem der handler om metodens Ahkam, fra kultivering til kamp, til at søge militærstøtte, derefter kampene, gesandterne, Islams implementering, og kaldets overdragelse; alt dette indeholder en overflod af Ahadith, som er Mashhoor (velkendte) og Sahih (autentiske), i beretning og (beretnings)kæde.

Og dem der kommer med disse påstande, hvis de virkelig var oprigtige i deres udtalelser, og de søgte efter sandheden i deres handlinger, hvad afholder dem så fra at foretage en grundig gennemgang af dem og fjerne de svage, og følge de autentiske? Så ville deres påstande være noget man burde undersøge, men at sige at der er nogle få svage beviser, altså er hele Seerah ikke gyldig som lovgivningskilde, er absurd og ikke korrekt, og det sætter et spørgsmålstegn ved deres hensigter i det de siger, og det de gerne vil opnå.

Sendebudets ﷺ Seerah er en utrolig Seerah, om en utrolig Profet ﷺ og et højtæret Sendebud ﷺ, hvis tale, handling, og tavshed, Allah ﷻ har gjort det forpligtende at efterfølge fra det øjeblik Allah ﷻ velsignede ham ﷺ med Profetskabet, indtil Allah ﷻ tog hans sjæl i en alder af 63 år.

Altså er det obligatorisk at følge hans ﷺ Seerah som den er indenfor Mubahaat (det tilladte), Mandubaat (det opfordrede) og Wajibaat (det obligatoriske). Den indsats Ledsagerne ﷺ, Tabi’un (dem, der så Ledsagerne ﷺ, men ikke Profeten ﷺ), og Tabi’ at-Tabi’un (dem der så Tabi’un, men ikke Ledsagerne ﷺ) lagde i arbejdet for at nedskrive Sendebudets ﷺ Seerah var en mægtig indsats som er upåvirket hvad angår vigtighed og uændret hvad angår korrekthed, af det den kan indeholde af svage beretningskæder.

Derimod forbliver Seerah ren og den spiller en meget vigtig rolle i muslimers liv, især i Da’wah-bærernes liv, hvor en definition og opklaring af Ahkam, vedrørende metoden for at bære denne Da’wah, og hvordan man etablerer Staten, hvorledes man udfører Jihad og åbner lande for Islam er meget nødvendige. Hvad angår de påstande og kald til at mindske Seerachs vigtighed, med en fordrejet tanke her, og en dårlig undskyldning der, er ikke andet end kald, som er indhyllet i onde hensigter og afvigelse; selv hvis hensigterne er gode, så er denne uvidenhed utilgivelig, og det er en fejl, som ikke fritager ophavsmanden for syndighed og straf.

Sendebudets ﷺ Seerah skal placeres på den position den fortjener, og blev lavet for; som en vejledning; det er et Sendebuds ﷺ Seerah som ikke ønskede at se jer gennemgå hårde tider, og var nænsom og barmhjertig overfor de Troende (Mu’mineen).

Han ﷺ siger:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

"I Allahs Sendebud har I sandelig et fremragende eksempel for den som håber (på at møde) Allah og den Sidste Dag, og som ihukommer Allah (ofte)." [MOQ. al-Ahzab:21]

Oversat fra al-Waie Magazine